

Aangeboden door: www.gesprekkenmetgod.nl

DE BOODSCHAP VAN GOD AAN DE WERELD: Jullie Hebben Mij Helemaal Verkeerd
N.D.Walsch (2014)

Hoofdstuk 1

De Basis van Zoveel

HET IS NIET GERING het mis te hebben waar het God aangaat.

En als bijna iedereen op de planeet fout zit wat betreft God, is dat *echt* geen geringe zaak.

Als bijna iedereen op de planeet verkeerde opvattingen heeft over God, dan zal bijna alles wat iedereen op deze planeet doet, niet op de manier werken zoals het was bedoeld. Dit komt omdat de basis van veel wat ze doen is gebaseerd op even zo vele geloofsovertuigingen over God.

Denk je van niet?

Ga maar na:

Bijna alle moderne wetten van onze beschavingen komen voort uit mandaten van een religie. Bijna elke politieke beweging en economische theorie is gebaseerd op ideeën over gerechtigheid, goed en fout, en basale rechtvaardigheid die eerst werden gesteund door spirituele leiders.

Zelfs degenen, die niet in een God geloven worden ingeklemd en geleid door de vele fundamentele principes die in het Culturele Verhaal zijn geplaatst door degenen, die dat wel doen .

En een opvallend aantal persoonlijke beslissingen, gemaakt door miljoenen individuen over de hele wereld, worden gemaakt binnen de context van wat zij geloven dat het doel van het leven is, wat zij geloven dat er gebeurt wanneer het leven voorbij is, wat zij geloven over God en wat God wil.

Dus het is zeker niet gering om het mis te hebben over God.

*

Bewering: Geen enkel systeem dat we gebruiken om het leven op deze planeet beter te maken, werkt.

Wacht. Het is nog erger.

Niet alleen hebben de systemen die we gebruiken, gefaald om de bedoelde uitkomst te produceren – ze produceren feitelijk *precies het tegenovergestelde*.

Ik heb dit punt eerder aangeroerd, in eerdere boeken. Ik geloof dat het de moeite waard is om dit met nadruk te herhalen.

Onze politieke systemen doen in feite onenigheid en wanorde *toenemen*. Onze economische systemen doen in feite armoede en de kloof tussen arm en rijk *toenemen*. Onze ecologische systemen doen de afbraak van het milieu *toenemen*.

Onze gezondheidssystemen doen in feite de ongelijkheid in toegankelijkheid tot de moderne medicijnen en gezondheidszorg *toenemen*. Onze opvoedingssystemen doen in feite de intellectuele kloof *toenemen*. Onze sociale systemen doen in feite ongelijkheid, disharmonie en onrechtvaardigheid *toenemen*.

En misschien nog wel het meest triest, onze spirituele systemen doen in feite rechtschapenheid, onverdraagzaamheid, boosheid, haat, geweld en oorlog *toenemen*.

Als de verbetering van het menselijk leven op aarde een laboratoriumexperiment zou zijn dan zou het al lang geleden beschouwd zijn als een erbarmelijke mislukking.

Inderdaad een ontstellende ramp.

*

Niet iedereen is het daarmee eens. Er zijn er die geloven dat de mensheid evolueert naar hogere en hogere niveaus in wereldwijsheid en prestaties, en een steeds betere kwaliteit van leven produceert voor alle leden van onze soort.

Het is echter mogelijk dat zij niet tot de 842 miljoen mensen behoren (één op de acht op de wereld) die niet genoeg te eten hebben. Het is zeker dat zij niet de ouders zullen zijn van de meer dan 650 kinderen die ieder uur de hongerdood sterven.

Zij zullen zich vermoedelijk niet bevinden onder de 20.9 miljoen vrouwen en kinderen die elk jaar gekocht en verkocht worden ten behoeve van het seksuele handelsbedrijf.

Zij zullen zich ook niet bevinden, wat je je wel voor kunt stellen, onder de meer dan drie miljard mensen die van minder dan \$ 2,50 per dag moeten leven, of de miljarden die geen toegang hebben tot gezondheidszorg. (Ongeveer 19.000 kinderen gaan elke dag dood aan gezondheidsproblemen die te voorkomen zijn, zoals malaria, diarree, dubbele longontsteking.)

Zij zullen waarschijnlijk ook niet te vinden zijn onder de 1.7 miljard mensen, die gebrek hebben aan schoon water, of de 2.6 biljoen zonder basale sanitaire voorzieningen, of de 1.6 miljard – een kwart van de mensheid – die zonder elektriciteit leven.

Dat klopt. In het eerste kwart van de een en twintigste eeuw, leven *2.6 miljard mensen zonder toilet en 1.6 miljard zonder elektriciteit*.

Hoe is dit mogelijk? En dat is een hele goede vraag.

Het is vooral een goede vraag gegeven het feit dat de mensheid zich verbeeldt een "beschaafde" soort te zijn. Voor de mensen in bovenstaande categorie is de "beschaving der Beschavingen" nog niet eens begonnen.

Een planeet waar 5 % van de bevolking 95% van de rijkdom en grondstoffen in bezit heeft of controleert – en waar de meeste mensen van die 5% denken dat dat helemaal in orde is, zelfs wanneer onmenselijke aantallen mensen wegkwijnen en lijden – lijkt niet erg op een planeet waar een groot deel van de mensheid vooruitgang heeft geboekt.

Dit kan allemaal zo zijn vanwege de collectieve waardesystemen van de mensen die er iets aan kunnen doen. En waar komen die waarden vandaan? Ik suggereer dat zij voor een groot deel afstammen van de goed bedoelde, maar foute geloofsopvattingen over God van veel mensen – inclusief degenen, die helemaal niet in God geloven.

*

Kan het iemand schelen dat onze soort zo'n complete mislukking is – of waarom?

Kan iemand zich voorstellen dat het *niet* zo is?

Zou iemand willen weten hoe deze hele situatie in een oogwenk omgekeerd kan worden?

Wil er iemand weten hoe zijn of haar persoonlijke leven ten goede kan veranderen door één enkel idee te omarmen?

Wil jij? Wil jij het weten?

Hoofdstuk 2

Ben Je Klaar Voor Het Grote *Wat Als?*

ALS JE DACHT dat dit een –lekker-makkelijk-boek zou zijn, dan zit je fout. Als je van de andere kant in bent voor een intrigerende, vaak controversionele, intellectuele en spirituele uitdaging, dan ben je op precies de juiste plek.

Meer zelfs, dit kan wel eens het allerbelangrijkste boek worden, dat je ooit hebt gelezen. Ja, precies zo is het bedoeld: Een van de meest belangrijke boeken ooit gelezen.

Dat klinkt pretentius. Sorry, maar het is tijd voor stoutmoedige beweringen. Bij God, het is tijd.

In dit boek worden zeventien opvattingen onderzocht over God. Hier zijn ze:

- God is iemand om te vrezen.
- God bestaat misschien niet eens.
- God bestaat en is een bovenmenselijk mannelijk wezen.
- God eist gehoorzaamheid
- God ziet ons als onvolmaakt, en we mogen niet terugkeren naar God in een onvolmaakte staat.
- God verlangt van ons om in God te geloven en God op een speciale manier te aanbidden.
- God is wraakzuchtig en Gods liefde kan verkeren in toorn.
- God was in oorlog met de duivel en zo begon het allemaal.
- God bepaalt wat goed is en verkeerd.
- Gods vergiffenis is noodzakelijk om in de hemel te komen.
- God heeft een plan voor ons.
- God staat aan onze kant.
- God eert zelfopoffering, langdurig lijden(bij voorkeur in stilte) en martelaarschap.
- God beantwoordt soms onze gebeden en soms niet.
- God zal je straffen of belonen bij het Laatste Oordeel.
- God wil dat we terug keren naar de hemel.
- God is van ons afgescheiden.

Niet één van deze beweringen is waar.

*

Waar of niet, deze opvattingen vatten samen wat een heel groot aantal mensen in onze wereld die geloven dat er een God *is*, geloven *over* God.

Dit boek daagt deze geloofsopvattingen uit. Op deze bladzijden gaan we Het Grote *Wat Als ?* grondig onderzoeken.

Wat als nog niet de helft van de bovenstaande beweringen niet waar is? Wat als een derde dat niet is? Wat als er alleen één fout blijkt te zijn

Hier is wat zo is. Zelfs als er maar één van de zeventien beweringen over God niet waar is, dan ligt de hele lijst in de kreukels. Het dogma van de wereld over de Godheid stort in elkaar. Want de ene bewering steunt op de andere om het hele dogma bij elkaar te houden.

Toch is het doel van dit boek niet om het geloof van iemand in God te ontmantelen, maar juist het tegenovergestelde. Het doel van het boek is het geloof opnieuw te creëren, het groter en beter te maken dan ooit tevoren – door een God te onthullen die beter en groter is dan de meeste mensen zich ooit hebben kunnen voorstellen.

Het zal geen verrassing zijn dat sommige dingen die hier zullen worden gezegd je tot aan de rand van je comfortzone zullen brengen. Ze zullen de geloofwaardigheid zeker oprekken.

Wanneer ze onmiddellijk en totaal geloofwaardig werden gevonden, dan *zouden mensen ze nu al geloven*. De meeste mensen geloven ze nu niet om de opmerkelijk droevige reden: Ze zijn te goed om waar te zijn.

Toch, wanneer geloofsopvattingen over God niet te goed kunnen zijn om waar te zijn, wat dan wel?

Ik begrijp je helemaal wanneer je het een beetje verontrustend vindt een onderzoek naar God te doen dat zich beweegt buiten de grenzen waar je aan gewend bent. Toch zou het geen oncomfortabel of onrustig makend experiment moeten zijn om je begrip van God te onderzoeken.

Het zou ook niet zo moeten zijn dat het woede oproept. Zelfs wanneer dit boek niet meer doet dan je eigen huidige geloof in God bevestigen, dan heeft het precies gedaan waarvoor het bedoeld was te doen. Dat kun je toch zien, niet? Het doel van dit boek is je aandacht te richten op je diepste innerlijke waarheid - en je uit te nodigen je leven met meer diepgang te leven.

Het boek brengt vragen naar boven. Het roept de discussie op. Het nodigt je uit tot een heel persoonlijk (zelf)onderzoek van wat jij gelooft. Wat dat betreft, kan het niet mis gaan – tenzij *jij* er niet in slaagt om je er mee bezig te houden vanuit een diepe puurheid van hart, een diep verlangen om, zoals ik al zei, het allerbelangrijkste persoonlijke onderzoek van je leven aan te gaan.

*

God *nodigt* je uit tot deze vragen. God *nodigt* je uit om tot je eigen conclusies te komen, niet blind de conclusies van anderen aan te nemen. Dit gaat over dapperheid, niet over blasfemie. En het laatste dat ik heb gehoord is dat God dapperheid niet straft.

Wat veel alarmerender voor ons zou moeten zijn, is onze opvattingen niet te onderzoeken – nooit. Dit kan veel meer doen dan alleen onze eigen persoonlijke groei een halt toeroepen. Wanneer miljoenen van ons besluiten om "op de plaats rust te houden" – wanneer miljoenen van ons simpel weigeren om zelfs maar ideeën en geloofszaken over God te exploreren of te onderzoeken, behalve wat we altijd al hebben aangenomen – dan zou dat niet goed zijn voor onze soort.

Miljoenen van ons *hebben* besloten om "op de plaats rust" te houden.

Dat is niet goed geweest voor onze soort.

In feite is het een van de redenen waarom er zulke troosteloze omstandigheden heersen op onze planeet en dat heel veel mensen ongelukkig zijn – inclusief veel van degenen, die worden verondersteld een "goed leven" te hebben.

Wanneer zelfs mensen van wie je zou denken dat ze *alle redenen hebben om gelukkig te zijn*, niet gelukkig zijn, *dan weet je dat er iets grondig mis is*. En je weet dat het probleem in het *systeem* moet zitten, of zo ontzettend veel mensen zouden de meeste tijd niet zo ongelukkig zijn.

Dat zou niet zo moeten zijn. Dat slaat nergens op. Op een zo gezegende planeet als de onze met een soort zo intelligent en innovatief en inventief als de onze, zou dat niet moeten gebeuren. Er klopt iets niet.

Hier dus een vraag voor ons allemaal om over na te denken:

*Is het mogelijk dat er iets is
wat we niet helemaal begrijpen over God,
dat als we het wel zouden begrijpen
alles zou kunnen veranderen?*

Hoofdstuk 7

Ons Eerste Misverstand over God

God moet worden Gevreesd

Van alle dingen die mij gezegd zijn gedurende de tijd dat ik op deze aardbol ben, is het meest droevige dat ik ooit heb gehoord, iets dat *steeds maar weer* is uitgesproken bij monde van mensen die autoriteit hebben: *vrees God*. Het Christendom staat bol van zulke waarschuwingen. Evenals de Islam. Evenals de leerstellingen van het Jodendom. Vanuit deze belangrijkste religies horen we woorden zoals deze...

"Vrees God, en onderhoud zijn geboden: want dit is de enige plicht van de mens."(Ecclesiastes: 12:13) ; "De vrees voor de Heer is het begin van wijsheid,"(Spreuken 9:10); En voor ieder die Allah vreest, die zal hem een weg naar buiten maken"(Surah ar Talaq 65:2) "Laat de gehele aarde de Here vrezen."(Psalmen 33:8)

Er is meer, veel meer."Laten we ons reinigen van alle smerigheid van het vlees en de geest, heiligheid perfectioneren in de vrees voor God."(2 Corinthians 7:1)

Heiligheid, die geperfectioneerd wordt door de vrees voor God? Ja, dat is de leerstelling. En het wordt niet alleen gedeeld door de paar vromen en heiligen in kloosters en afgezonderde studiegroepen die "heiligheid" zoeken, maar wordt besproken, zodat "alle mensen op aarde de machtige hand van de Heer zullen kennen: opdat je de Here God voor altijd zult vrezen." (Joshua 4:24)

Nu komt Het Grote *Wat Als*...

*wat, als we God helemaal niet
hoeven te vrezen, om geen enkele reden?*

Zou dat een verschil uitmaken? Doet het er toe? Zou het over het geheel genomen enige invloed hebben op onze planetaire ontwikkeling?

Ja, natuurlijk zou het dat. Als we zouden denken dat we geen reden hadden om God te vrezen, dan zou de bodem onder bijna elke religieuze doctrine in de wereld wegvallen. Religie zelf zou niet verdwijnen (ik denk niet dat het idee en de praktijk om onze natuurlijke impuls tegenover een God uit te drukken ooit zal verdwijnen uit de menselijke ervaring.) maar alleen de "toppunten" zouden blijven bestaan. De "bodem" - de notie dat God gevreesd moet worden, omdat God een kwaai, oordelende, veroordelende en straffende Godheid is - zou verdwijnen.

Dan moeten we een andere reden vinden om wel of niet op een bepaalde manier te handelen, dingen wel of niet te doen, wel of niet een bepaalde gedachte vast te houden over het leven, over elkaar, over waarom we hier in fysieke gestalte zijn, en over de hele ervaring, vanaf de top tot de bodem, van onze aanwezigheid op deze planeet.

Maar er zou een heleboel voor nodig zijn om ons ervan te overtuigen, dat God niet gevreesd hoeft te worden. De boodschap is aangekomen. En voor het geval dat niet zo is, het is voortdurend verteld - uit de schrifturen gehaald en in eigen woorden samengevat - door heel wat mensen, die we met reden bewonderen.

Zoals David Livingstone, een wijd en zijd bekende en immens populaire nationale held in Groot-Brittannië, wiens ontmoeting met H.M. Stanley in 1871 toen hij als arts-missionaris in Afrika werkte aanleiding gaf, het populair geworden citaat: "Mr Livingstone, neem ik aan" en die ons zei: "Vrees God en werk hard." Zoals Oswald Chambers, de Schotse evangelist en leraar uit begin twintigste eeuw, heel bekend als de schrijver van het godsdienstige "My utmost for His Highest", die ons zei: "Het opmerkelijke over God is, dat wanneer je God vreest je voor niets anders meer bang bent, wanneer je daarentegen God niet vreest, dan ben je overal bang voor."

Zoals Ray Comfort, een dominee en evangelist van de present-day Christians, die *The Way of the Master* schreef, en die ons zei: "Wanneer de mens God niet vreest, geeft hij zich over aan het kwaad." (Met andere woorden, alleen het bang zijn voor God weerhoudt ons ervan ons slecht gedragen.)

Of - niet om er al te veel aan te wijzen, maar - zoals Charles Inglis, een Ier en de eerste bisschop in de Anglicaanse Kerk van het diocees Nova Scotia begin negentiende eeuw, die vorm gaf aan wat duizenden geestelijken voor en na hem deden, terwijl hij ons als perfecte echo van de schrifturen vertelde: "God vrezen is een van de eerste en grootste plichten van zijn met ratio begiftigde schepselen."

Dus je ziet, God vrezen is een *plicht*.

*

Mijn ervaring uit mijn jeugd met het Katholicisme was dat het een echt vriendelijke religie was. Het enige wat ik hoefde te doen was op Zondag naar de Mis gaan, op Zaterdag Biechten, regelmatig ter Communie gaan, de leerstellingen van de kerk volgen, zo goed mogelijk zonder zonde leven en ik stond op goede voet met God.

Maar wanneer ik serieus bevroeg wat mij werd geleerd – en heel zeker wanneer ik een belangrijk aspect verwierp – dan zou God niet blij zijn met mij en ik zou daar wel eens met de hel mee moeten betalen.

Letterlijk.

En mijn religie was niet de enige religie, die een geschiedenis heeft met het zaaien van angst in de harten van mannen en vrouwen. Neem deze aankondiging eens in overweging, die stamt uit mei 1420:

Een Soedanese rechtbank heeft een 27 jarige zwangere vrouw, Meriam Yehya Ibrahim, ter dood veroordeeld, omdat ze met een Christelijke man is getrouwd en tot het Christendom is overgegaan.

De vrouw wordt beschuldigd en veroordeeld voor afvalligheid, omdat de rechtbank in Kharthoum haar als moslim ziet. De rechtbank achtte het irrelevant dat ze door haar moeder als Christen was opgevoed, nadat haar vader hen verlaten had toen ze zes jaar was.

Omdat haar vader een moslim was, beschouwde de rechtbank haar ook als zodanig, waardoor haar huwelijk met een niet-moslim niet werd erkend en ongeldig werd. Ze werd daarom ook beschuldigd van overspel en veroordeeld tot 100 zweepslagen.

Sorry, ik maakte een typefout. Ik typte de cijfers in de verkeerde volgorde. Het was niet in mei 1420, maar in mei 2014. Dat lees je goed. In 2014 werd een vrouw ter dood veroordeeld na beschuldigd te zijn van het verwerpen van haar Islamitische geloof. Haar veroordeling werd alleen herzien na een internationaal protest. En zo zien we dat tot op de dag van vandaag religies een manier hebben gevonden om met angst voor de hel en angst voor de dood de gelovigen ... wel

...gelovig te houden.

Alleen al het bevragen van de officiële religieuze leerstellingen kan er toe leiden te worden gemeden of gemarginaliseerd door de eigen gemeenschap – om maar niet te spreken over die landen waar formele beschuldiging van afvalligheid kan leiden tot verbanning uit het land, of zelfs de doodstraf.

Meer effect dan de angst en terreur die ingeprent zijn in de gelovigen (of kan ik beter zeggen de godvrezenden) heeft de eerder genoemde natuurlijke neiging in veel mensen om nooit en te nimmer enige twijfel te hebben, te bevragen, of uit te dagen wat hun diepste geloof is, omdat ze denken dat door dat te doen ze hun familie, traditie, of cultuur ontheiligen.

Neem de angst voor God en de onwil om het verleden te ontheiligen samen en het is geen wonder dat spiritueel onderzoek buiten de kaders van de geaccepteerde doctrine en geaccepteerde orthodoxe praktijk niet zo makkelijk is voor menselijke wezens. Ja, dat *kan* op zijn best ongemakkelijk zijn en angstaanjagend op zijn ergst.

Waar komt dit eeuwenoude idee vandaan dat we verondersteld worden God te vrezen? Het is gebaseerd op de valse aanname dat God twee dingen wil: Liefde en Gerechtigheid.

Er is ons gezegd dat om Zijn eerste wens te vervullen, God elk menselijk wezen overvloedig en bij herhaling toe staat om zich te verzoenen met Hem. Om de tweede wens te vervullen zit God aan het einde van het leven van iedere mens om te oordelen over elke menselijke ziel, en te besluiten op dit "Laatste Oordeel" of de ziel eeuwigdurende beloning in de hemel heeft verdiend of eeuwigdurend

verdoemenis in de hel – of iets ertussen: een mogelijke tijdelijke, maar wel kwellende veroordeling tot “zuivering” in wat Katholieken en sommige andere Christenen Vagevuur noemen.

(Leden van de Kerk van Jezus Christus van de Laatste dagen der Heiligen verwijzen naar deze niet eeuwigdurende verdoemde plaats met Spirit Gevangenis, waarvan gezegd wordt dat de zielen in pijn, schuld en smart bestaan, maar alleen tot het laatste oordeel, wanneer aan iedereen een nieuwe en laatste kans wordt gegeven te verklaren dat Jezus Christus hun verlosser is.)

Er is ons gezegd dat de reden hiervoor is, dat er alleen perfectie en heiligheid mag zijn in de hemel. (Daar zullen we later nog over spreken) Omdat maar enkelen van ons sterven in een absolute staat van perfectie en absolute heiligheid, moeten sommigen van ons naar een tijdelijke locatie om te worden gereinigd van onze zonden door kwellingen en hels lijden, maar niet voor eeuwig. De tijdsduur van ons lijden wordt duidelijk bepaald door de lengte van de zondenlijst.

Anderen moeten regelrecht naar de hel, om voor altijd te lijden voor ernstige zondes die we hebben begaan, zo ernstig dat ze zelfs niet kunnen worden weggebrand door tijdelijke kwellingen; zij kunnen en zullen eenvoudigweg niet worden vergeven door God.

Hoewel de Katholieken spreken van vagevuur, misschien wel meer dan andere geloven, is dit idee niet beperkt tot het Katholicisme, zelfs niet tot de bredere categorie van alle christelijke sektes. De praktijk om te zorgen voor de doden en voor ze te bidden bestond lang voor de geboorte van Jezus – zoals bijvoorbeeld bij bepaalde Egyptische rituelen. Hij wordt ook gevonden in Islamitische en Joodse tradities.

Inderdaad, oude heilige schrifturen spreken van een proces van apocatastasis – een term die uit het oude Grieks stamt en die in oude staat brengen, schadeloosstelling, of rehabilitatie van de originele staat betekent.

Menselijke wezens op aarde, zo wordt gezegd, zijn in staat om de zielen van de dierbare overledenen te assisteren door gebeden en offers. In de vroege Christentijd konden rijke mensen voor hun geliefde gestorvenen een zogenaamde Aflaat verkrijgen – waardoor deze direct bevrijd werden op het moment dat de grote geldsom, of land of allebei werden overhandigd aan de Katholieke Kerk (de praktijk daarvan leidde tot de beslissing van Maarten Luther om openlijk te protesteren, wat eindigde in de Protestantse beweging, Reformatie genaamd)

Met al duizenden jaren deze zorgen over, bidden voor en geven om de doden, is het geen wonder dat zoveel mensen tot op de dag van vandaag, bang zijn voor wat hen door de toorn van God na hun dood te wachten staat.

DE BOODSCHAP VAN GOD AAN DE WERELD

Vanaf het allereerste begin is God ons aan het vertellen, en wordt het ons iedere dag steeds duidelijker dat **het oude Culturele Verhaal van de mensheid over vrees voor God eenvoudig en simpelweg foutief is.**

Het is nu in orde om deze oude leerstelling te verwijderen uit ons huidige culturele verhaal en ermee te stoppen dit nog langer aan onszelf en onze kinderen te vertellen.

Het *laatste* wat God zou willen suggereren is dat we God zouden moeten vrezen.

God gebiedt ons ook niet om God lief te hebben. We *kunnen* God liefhebben als we dat willen, maar God heeft het niet nodig van ons, noch eist Hij het van ons, noch beveelt Hij het ons. Liefde is niet iets wat God gebiedt. Liefde is wat God *is*.

God ervaart wat God is, of wij dat nu weten of niet. God heeft het niet nodig van ons dat wij God voorzien van wat God is, zodat God dat kan ervaren. God levert **ons** wat God is en het bedroevende is, dat wij vaak *weigeren* om het te ervaren.

Wat voor soort Godheid zou ons bevelen om God tegelijkertijd te vrezen en lief te hebben? Deze vraag moet je stellen als je de kwestie van dit soort theologie, serieus wilt aanpakken.

De huidige theologie, die door miljarden mensen wordt aangehangen, verklaart dat God een jaloezige God, een wraakzuchtige God en een kwaadaardige God is, die geweld gebruikt tegen mensen en die mensen beveelt om dat ook te doen tegen elkaar. Het zegt ook dat God een zorgzame God, een medelevende God, een barmhartige God, en een liefhebbende God is, die het allerbeste met ons voorheeft.

Een gevolg van deze leerstelling: Hoewel de meeste mensen voelen, dat ze God moeten vrezen, willen ze ook God liefhebben. Veel mensen verwarren op die manier vrees en liefde omdat ze die twee op de een of andere manier als verbonden zien met elkaar.

Waar het God betreft, houden we ervan bang te zijn en we zijn bevreesd niet lief te hebben. We hebben er zelfs een deugd van gemaakt om "Godvrezend" te zijn. Zelfs wanneer we het gebod eren "De Heer Uw God lief te hebben met heel je hart, je ziel en al je gedachten".

Volgens ons Oude Culturele Verhaal, heeft God duidelijk gemaakt dat Hij van mensen houdt, wanneer ze doen wat Hij wil. Indien niet, dan zullen mensen Zijn toorn leren kennen. Zij zullen worden veroordeeld tot eeuwige verdoemenis.

Sommigen zeggen, dat God uit liefde handelt wanneer Hij ons Zijn toorn toont. Hij neemt een soort ouderlijke houding aan van: "Dit doet mij meer leed dan jou." Het is uit liefde dat Hij mensen veroordeelt tot eeuwige en onuitsprekelijke martelingen. Met deze uitleg proberen ze het beeld en het idee van een liefhebbende God overeind te houden.

Op die manier zijn heel wat mensen behoorlijk in de war geraakt over de ware aard van liefde. Mensen "pakken" op een heel diep, intuïtief niveau wel op dat het opleggen van een eeuwigdurende straf geen erg liefhebbende daad is. Toch wordt ze verteld, dat zo'n straf een demonstratie is van de puurste en de hoogste liefde, en dat God eenvoudig de perfecte gerechtigheid en de puurste heiligheid zoekt te bewaren in de hemel. En omdat God gerechtigheid is, moet Hij gerechtigheid eisen, aldus het oude culturele verhaal. Het is de liefde van God in actie. (De liefde van God voor perfectie, zo niet de liefde van God voor de mensen)

Dit samenvakken van liefde en vrees in de menselijke theologie is niet zonder gevolgen gebleven voor het menselijke gedrag. Mensen zijn schichtig geworden met betrekking tot wat ze het liefste willen.

Het idee dat God gerechtigheid eist door te straffen suggereert dat God verlamd wordt door Zijn eigen wet en minder vrijheid heeft dan een rechter in de menselijke rechtbank. God is niet in staat om te doen wat Hij zegt te kiezen.

Dat zou inderdaad een reden zijn om te vrezen, want we hebben een God, die klaarblijkelijk geen keus heeft met betrekking tot Zijn eigen beslissingen.

Het is daarom niet ongebruikelijk voor mensen om bang te zijn voor menselijke liefde, zoals ze bang zijn gemaakt voor de liefde van God. Ze hebben geleerd dat de liefde van God in een oogwenk in toorn kan verkeren, met afschuwelijke gevolgen – en dat God daar geen keuze in heeft. Zo zijn de regels.

Of, erger nog, dat God *wel* een keuze heeft en er bewust voor kiest om zonder enige uitzondering te maken voor mededogen of barmhartigheid, zielen te veroordelen tot altijddurende verdoemenis, voortdurende marteling, eeuwigdurende smart en onbeschrijfelijk lijden in het Helse vuur.

Met dit voor ogen in hun relatie met God, beginnen mensen een liefdesrelatie met elkaar, die geplaagd wordt door een begrijpelijke gedachte: "Nu, wat zal deze persoon van me nodig hebben, van me willen of van me verwachten? En hoe zal ik worden gestraft, wanneer ik daar niet aan voldoe? Zal ik het antwoord horen voor de scheidingsrechtbank, waar ik beoordeeld zal worden?"

Er is nu eenmaal ons begrip van de aard van onze relatie met de almachtige God. Waarom of hoe zou dat minder zijn dan met een veel zwakkere medemens?

Er is ook een gedachte die daaruit voortvloeit, dat partners in een relatie *het recht hebben* om bepaalde dingen te verwachten in ruil voor liefde en dat liefde daarom een *quid pro quo* kwestie.

Deze verwachtingen en angsten ondermijnen menige relatie al meteen bij het begin. En er ontspruit nog een andere aftakking uit dit allemaal. Omdat de hoogst denkbare liefde en de meest onvoorstelbare marteling in de geesten van mensen gekoppeld zijn als een natuurlijke uitdrukking van de kant van God, denken de meeste mensen dat het ook terecht en kloppend voor hen is, anderen op dezelfde manier lief te hebben en te martelen tegelijkertijd – en om anderen te oordelen, veroordelen en te straffen door wie ze beledigd worden.

Dit heeft een heel systeem gecreëerd van wat we "gerechtigheid" noemen in onze wereld – waarbij al te vaak, volgens de openhartige beoordeling van bijna iedereen, men zich schuldig maakt aan *ongerechtigheid*.

Laten we er nu voor altijd duidelijk over zijn dat vrees voor God niet het ideaal of de hoogste staat van heiligheid, spiritualiteit, of zelfs religiositeit is. Het is daar in feite het verst vandaan.

Laten we daar een punt van maken.

*Vrees voor God is niet het ideaal
of de hoogste staat van heiligheid,
bewustzijn, spiritualiteit, of zelfs
religiositeit. Het is daar in feite het
verst vandaan.*

Bang zijn voor God moet noodzakelijkerwijs gebaseerd zijn op een foutieve gedachte. De gedachte dat God ons "te pakken zal nemen" wanneer we niet doen wat God wil. Ergens in onszelf weten we dat dat niet waar kan zijn en dus voelt

vrees voor God zoals een leugen voelt. Heb je wel eens gemerkt hoe je maag omdraait, wanneer je weet dat je een leugen vertelt? Dat is hoe je maag zich voelt wanneer iemand je zegt God te vrezen.

Het bedroevende van de meeste theologieën is dat ze van ons eisen het idee aan te nemen dat de vreugdevolle aard en de wondervolle kwaliteit van zowel dit leven als het leven hierna niet gegarandeerd is. Vrees voor God omarmen is jouw verklaring dat God een voorkeur heeft over hoe jij je leven wilt leven – en dat God deze voorkeur niet anders kan ervaren dan door gebruik te maken van vergelding die je ergste nachtmerries te boven gaan.

Vrees is de logische uitkomst voor de mensheid als je de vijf misvattingen over God voor waar neemt: Ten eerste dat God iets *nodig* heeft. Ten tweede, dat God *kan falen om te krijgen wat Hij wil*. Ten derde, God *heeft zich van je afgescheiden* omdat je Hem niet hebt gegeven wat Hij nodig heeft. Ten vierde, dat God nog steeds nodig heeft wat Hij zo hard nodig heeft, dat God nu van je *eist om het vanuit je positie van afgescheiden zijn* aan Hem te geven. Ten vijfde, dat God *je zal vernietigen* wanneer je niet voldoet aan zijn eisten.

Elk van deze beweringen lijkt al op het eerste gezicht zo overduidelijk een misvatting dat ze nauwelijks verdere discussie behoeven. Toch als je ze als een geheel neemt, bevatten ze *de fundamentele basis van de meeste wereldreligies*. En wat zo opmerkelijk is, is dat de mensheid niet in staat is geweest te erkennen dat deze misvattingen meer pijn en vernietiging hebben gebracht in het dagelijkse bestaan dan alle andere overtuigingen over het leven samen.

*

Feit is dat, zoals de spirituele leraar Ernest Holmes in zijn prachtige boek *The Science of Mind* schreef:

“Liefde is de centrale vlam van het universum; nee het allereerste vuur zelf.

Er is geschreven dat God Liefde is, en dat wij Zijn gelijkenis zijn
het beeld van het Eeuwige Wezen.”

“Liefde is jezelf geven door te scheppen, het onthullen van
Het Goddelijke door het menselijke. Liefde is een wezen, een atmosfeer,
die je niet kunt analyseren, evenmin als het leven zelf.

Het is dat wat IS en kan niet worden uitgelegd:

Alle mensen hebben het, alle dieren,
en blijkt uit het antwoord van planten op allen
die van ze houden.

Liefde regeert oppermachtig over allen.”

“De essentie van liefde, hoewel ongrijpbaar,
doordringt alles, vuurt het hart aan,
stimuleert de emoties, hernieuwt de ziel en looft de Geest.”

“Alleen liefde kent liefde en liefde kent alleen liefde.

Woorden kunnen haar diepte of betekenis niet uitdrukken.

Alleen een universeel gevoel getuigt van het goddelijke feit:

God is Liefde en Liefde is God."

Wat valt daarin te vrezen?

Niets, absoluut niets. Toch blijven miljoenen, nee miljarden, verslaafd aan de gedachte dat het wijs en goed is om "Godvrezend " te zijn.

Waar de wereld grotelijks van zou profiteren van nu af aan, zou een *Beweging voor de burgerrechten van de ziel* zijn, die de mensheid eindelijk zou bevrijden van het onderdrukkende geloof in een gewelddadige, boosaardige en wrede God.

Hoofdstuk 12

Nog een Misverstand over God

God verlangt van ons om in God te geloven en

God op een speciale manier te aanbidden.

VEEL MENSEN OP DE WERELD GELOVEN in een God als een mannelijk superwezen dat gehoorzaamheid eist, dat zegt dat we onvolmaakt zijn omdat we niet gehoorzaam zijn geweest, en die ons zegt dat wij om in Gods Genade te zijn (en daardoor geschikt om in de hemel te komen) *we moeten voldoen aan zekere vereisten.*

Tot deze vereisten behoort dat we op een zekere wijze in God geloven, en op een nauwgezette manier God aanbidden.

Waar dat op neer komt is dat we tot een bepaalde religie moeten behoren – of minstens de basisprincipes ervan onderschrijven.

De gedachte dat we het zelfs *nodig* hebben om op goede voet met God te zijn, spruit voort uit het idee dat we hierboven hebben onderzocht: dat alleen absolute reinheid en totale perfectie is toegestaan en aanwezig is in de hemel en dat is waarschijnlijk niet op ons van toepassing - dus we kunnen er beter iets aan doen.

Deze gedachte komt op haar beurt voort uit een andere gedachte die we eerder hebben onderzocht: dat we deze wereld betreden in een *staat van onzuiverheid*, gebrandmerkt bij onze geboorte met de Erfzonde, Geërfde Onvolmaaktheid, of Voorouderlijke Schuld en dat we allemaal op de een of andere manier God hebben beledigd met onze zonden gedurende ons leven.

En *deze* gedachte komt naar boven vanuit een heel diep geloof dat we kunnen *zondigen* en dat God beledigd *kan* worden.

Vanuit deze versteende gedachte is een diepe zorg ontsproten in de harten van veel mensen dat we nu *niet* in Gods Genade zijn. En dus kijken we, zowel individueel en als een collectief naar wegen waardoor we wel in Gods Genade *kunnen komen* – voor het te laat is.

De populariteit van religies is gebaseerd op deze hunkering en op de beloftes dat zij dit resultaat kunnen produceren. Religies, zo wordt ons gezegd, zijn ons paspoort voor de hemel. Het enige wat we hoeven te doen is hun mandaat volgen, leven in overeenstemming met hun leidraden, hun regels gehoorzamen en bevestigend antwoorden op hun uitdrukkelijke bevelen.

Nog veel dramatischer is de bewering van sommige gezindtes dat hun religie de *enige* weg biedt om te bereiken wat "redding" wordt genoemd.

Er wordt ons gezegd dat als we niet geloven wat *zij* leren, als we *hun* doctrine niet omarmen, als we *hun* canon, geloof en geloofsbelijdenis niet accepteren als de waarheid en als de hele waarheid en niets anders dan de waarheid, we door God worden veroordeeld tot eeuwigdurende verdoemenis.

Daar worden geen vragen over gesteld door de gelovigen binnen zo'n gezindte: We *moeten* op een bepaalde, specifieke manier in God geloven en God aanbidden, of anders is onze eeuwige ziel verdoemd tot in eeuwigheid.

*

Nu komt Het Grote *Wat Als...*

Wat als God er geen behoefte aan heeft om te worden aanbeden,

En het niet nodig heeft dat mensen

op een bepaalde manier

in God geloven?

Wat als God er geen behoefte aan heeft dat mensen

überhaupt in God geloven?

Zou het verschil uitmaken? Doet het er toe? Over het geheel genomen, zou het enige betekenisvolle invloed hebben op onze ervaring op deze planeet?

Ja, natuurlijk. Als we de gedachte laten gaan dat maar één weg de enige weg is om God te aanbidden en in de hemel te komen, dan zou de spirituele intolerantie die zo diep ingebed is in de menselijke beleving van God, praktisch verdwijnen. En bij ontstentenis van intolerantie zouden alle godsdienstoorlogen en strijd tussen de verschillende gezindtes, het nietsontziende en zinloze doden dat de boeken van de menselijke geschiedenis al duizenden jaren bevlekt, evenzeer uiteindelijk verdwijnen.

Als we zouden voelen dat we zelfs niet in God *hoeven* te geloven om door God welkom thuis te worden geheten, dan kunnen we elk mogelijk geloof in God ontwikkelen – als we er inderdaad voor zouden kiezen om überhaupt zo'n geloof te omarmen – en dat dan doen uit pure vreugde absolute verwondering, in plaats van uit angst of als product van angst.

Het loslaten van de angst wat er zou gebeuren als we geen geloof in God hebben, dat zou het einde van alle op angst gebaseerde religie beteken.

Inderdaad, wanneer het hou-van-me-want-anders dreigement zou worden weggenomen uit de ervaring met God, dan zou onze hele relatie met Het Goddelijke dramatisch verschuiven, ons een echte vriendschap met God geven waarin het van angst beven vervangen zou worden door onze mondigheid.

Op een ander niveau, als we zouden denken dat God geen behoefte heeft aan onze verering, dan zou onze hele soort er mee op houden "vereren" als iets goeds te zien, maar het ,precieser, zien als een soort onderworpenheid van mensen die onze eigen geschonken goddelijke grootsheid ontkent – om niets te zeggen over onze eigen *aanwezigheid* in dat wat we zeggen dat we vereren.

Het op een hoger plan brengen van het menselijke zelf naar de plaats die hem rechtens toekomt, het wonderschone inbegrepen zijn in de expressie die God is, dat zou de basis identiteit van de mensheid hervormen, het begrip en uitdrukken van *zichzelf* van onze soort veranderen. En het zou dit zo volledig doen dat al het zelfzuchtige, pijnlijke, kwaadwillige of boosaardige gedrag voor altijd verwijderd zou worden uit de menselijke ervaring. We zouden plotseling weten wie we werkelijk zijn en wie ieder ander is, en we zouden onszelf en ieder ander heel anders behandelen.

Dit is wat in feite is gebeurd met alle hoger ontwikkelde wezens in het universum. Het effect dat zo'n verschuiving in geloofssystemen zou hebben op de planeet zou eindelijk de beschaving beschaafd maken.

DE BOODSCHAP VAN GOD AAN DE WERELD

Vanaf het allereerste begin is God ons aan het vertellen, en wordt het ons iedere dag steeds duidelijker dat **Het Oude Culturele Verhaal van de Mensheid over God die eist dat we God op een speciale en bepaalde manier aanbidden, geloven en benaderen eenvoudigweg onjuist is.**

Het is nu okay om deze oude leerstelling te verwijderen uit ons huidige culturele verhaal en ermee op te houden dit nog aan onszelf en onze kinderen te vertellen.

Het kan God niet schelen bij welke religie we horen (of we zelfs wel bij een of andere religie horen). Religies zijn uitvindingen en overeenkomsten van de mensheid.

God ziet ons niet als degenen die God moeten voorzien van iets wat God nodig heeft (omdat God helemaal niets nodig heeft) Behoeftes zijn de uitvindingen en overeenkomsten van de mensheid.

De behoefte om aanbeden te worden (om nog maar niets te zeggen over het *bevel* om lief te hebben) is alleen kenmerkend voor een onzekere, onvervulde, heerszuchtige, tirannieke heerser- wat onmogelijk een beschrijving kan zijn van de God van dit universum.

De behoefte om maar op één heel specifieke manier benaderd te worden, waarbij elke andere benadering (doet er niet toe hoe waarachtig het motief, en hoe puur de intentie, noch hoe hard wordt geprobeerd) niet alleen onvoldoende, maar ook een oorzaak voor een oordeel, veroordeling en verdoemenis is, dat kan alleen het kenmerk zijn van een volslagen onredelijke, uitermate intolerante, absurde, overgevoelige, ongeloofwaardige, bekrompen en waanzinnige uiterst strenge despoot – wat onmogelijk een beschrijving kan zijn van de God van dit universum.

Het idee dat God *eist* om lief gehad te worden gaat alle verstand en logica te boven. Toch houden velen er aan vast, want het is geschreven wat als Het Grootste *Gebod* wordt gezien: "Gij zult de Heer U God beminnen met al uw kracht, met geheel uw Hart en met geheel uw Ziel."

Laat het hier dan nu gezegd zijn, helder en aan geen twijfel onderhevig: De God van dit universum – krachtens het God zijn – heeft noch behoefte, noch een eis door iemand opgehemeld te worden. En ook, de God van dit universum – krachtens het God zijn – heeft niets te verliezen door elke ziel te verwelkomen vanuit welk pad dan ook, en is verheugd wanneer een ziel zijn weg naar Huis heeft gevonden door zijn ware identiteit te realiseren, te accepteren en aan te nemen.

Het idee dat God iedereen afwijst behalve degenen, die naar God komen via een enkel en specifiek pad is eenvoudigweg onjuist. Het tart al het gezonde verstand en het ontkent rechtstreeks de definitie van Liefde.

*Het idee dat God iedereen afwijst
behalve degenen, die naar God komen
via één enkel en specifiek pad
is eenvoudigweg onjuist.*

Het goede nieuws is dat onze Godheid niet een God met een label is.

De liefde van God, de acceptatie van God en de vreugde die God in ons heeft hangt niet af van welke woorden we zeggen in een gebed, welke naam we aanroepen in smeekbedes, of welk geloof we hoopvol omarmen.

In de ogen van God is een Jood net zo goed als een Christen, een Christen net zo goed als een Moslim, een Moslim net zo goed als een Boeddhist, een Boeddhist net zo goed als een Mormoon, een Mormoon net zo goed als een Bahá'í, en een atheïst net zo goed als al de eerder genoemden.

Dat Wat Is, is Dat Wat Is en noch zijn Iszijn, noch zijn vreugde en de verrukking van zijn Iszijn hangt af van een specifieke uitdrukking op een specifieke manier van enig deel van het Iszijn.

*

Laten we nog even verder gaan. Het is zelfs voor menselijke wezens niet nodig ook maar enigszins te geloven dat er een God is om de zegeningen van God te laten stromen. Het stromen van Gods zegeningen is de grootste vreugde van God, het is een ononderbroken en eeuwigdurend proces.

Het heeft niets te maken met onze liefde voor God en alles met de liefde van God voor ons.

Nogmaals, dit zou wel eens het moeilijkste idee kunnen zijn voor menselijke wezens om te accepteren. Een heel groot aantal van ons schijnt maar niet het idee te kunnen omarmen dat goddelijke liefde vrijelijk stroomt voor iedereen zonder enige uitzondering, vereiste of voorwaarde.

Of, opmerkelijk tegengesteld, verklaren velen dat de liefde van God vrijelijk naar iedereen stroomt en dat de veroordeling van God en het straffen van zijn Onderdanen omdat ze niet in God geloven, of voor alle wandaden, een *demonstratie* is van Zijn Liefde.

Alleen door zulke kronkelige theologische bouwwerken kan het idee van een vriendelijke en goede God gecreëerd worden – hoewel je je af kunt vragen of een dergelijke staat bereikt is tot op het niveau dat degenen, die deze theologie hebben geconstrueerd zouden hebben gewenst. Het is veel evidenter dat het idee van een vriendelijke en goede God door de religies gewoonweg verspeeld is en dat dit de hoofdreden is voor miljoenen om het idee van wat voor soort God ook af te wijzen.

Dat is een van de grootste smarten die het menselijk ras ten deel is gevallen, want het heeft heel wat leden van zijn soort beroofd van zijn grootste hulpbron, en daardoor de eigen soort onmetelijk verzwakt, kreupel gemaakt.

We zullen dit effect hiernavolgend onderzoeken.

Hoofdstuk 28

Is Dit Echt een Boodschap van God?

ZO ZEKER ALS ALLES in het leven een boodschap van Het Goddelijk is (en veel ervan is door velen verklaard exact dat te zijn) zo is het ook met de ideeën in dit boek. Je hebt ze naar jezelf toegebracht, naar je belangstellingssfeer toe getrokken zo zeker als je tot op zekere hoogte alles in je ervaring naar je toetrekt, en dat allemaal voor je eigen evolutie.

God heeft de wereld de boodschappen die je hier vindt eerder laten weten, deze boodschappen zijn heel vaak gestuurd. Door alle eeuwen en jaren van de mensheid heen zijn deze waarheden bekend gemaakt via de stemmen en geschriften van ontelbare mensen.

En nu is de tijd van de individuele boodschapper voorbij. Dit is het ogenblik in onze geschiedenis dat de cumulatieve boodschap van de hele mensheid zijn cumulatieve effect in al zijn volheid laat zien. Omdat nu, voor de eerste keer in de ervaring van onze soort, *we allemaal direct met elkaar kunnen praten.*

Het Internet doet op dit moment voor de mensheid wat de boekdrukkunst van Gutenberg in 1440 deed. Die methode om te drukken creëerde niet alleen een revolutie in de productie van boeken, maar stuwde de evolutie van een hele soort drie keer zo snel door het praktisch mogelijk te maken om kennis te verspreiden en wijsheid te delen door teksten – en de informatie die ze bevatten – wijd en zijd beschikbaar te maken.

En net toen we halverwege de twintigste eeuw dachten dat we het toppunt van de overdracht van informatie hadden bereikt, kwam het Internet, dat nu precies hetzelfde doet als de drukpers 500 jaar geleden, dit keer de evolutie van de mensheid met *vijfvoudige* snelheid voorwaarts stuwend.

En net toen er krachtige pogingen werden gedaan om de massa tegen te beletten open te staan voor bepaalde ideeën door bepaalde boeken in de ban te doen (een praktijk, die tot op de dag van vandaag nog doorgaat) zo zijn er nu ook gigantische pogingen in sommige landen om bepaalde websites te bannen en in nog meer landen om de vrije toegang voor iedereen tot het Internet zelf te beperken – en allemaal met het zelfde doel: zodat bepaalde ideeën - ideeën, waarvan degenen die de controle hebben, degenen, die de macht hebben, niet willen dat ze worden gedeeld – niet zo makkelijk of snel verspreid kunnen worden.

Toch kan en zal de voorwaartse beweging van de evolutie niet worden tegengehouden, hoogstens een beetje vertraagd – en de dag zal komen dat het delen van revolutionaire ideeën over God en een Heel Nieuw Cultureel Verhaal voor de mensheid zal doen ontstaan.

*

Ik zeg je. De dag zal nog komen dat we ons erover zullen verbazen hoe we ooit hebben kunnen denken dat wij en God niet Een waren, hoe we ooit hebben kunnen denken dat ieder ander menselijk wezen in ieder ander land niet precies dezelfde interesses koesterde en niet hetzelfde aandeel kreeg in de rijkdommen, grondstoffen en wonderen die het leven op deze glorieuze planeet te bieden heeft.

De dag zal nog komen dat we ons zullen verbazen hoe we ooit hebben kunnen denken dat God "uitverkorenen" had, die beter waren dan ieder ander volk van God,

mannen beter waren dan vrouwen, dat blanken beter waren dan zwarte mensen, dat hetero's beter waren dan homo's – of dat het *idee* beter zelfs maar bestond bij God.

Om die dag eerder vroeger dan later te laten komen, zullen we onze focus op hoe de problemen van de mensheid op te lossen, moeten verschuiven. In alle eerlijkheid, het is niet zo dat we het niet geprobeerd hebben. Dat hebben we wel. Maar het probleem – de reden dat miljarden en miljarden nog steeds in verwerpelijke armoede leven, zonder zelfs maar elektriciteit te hebben of een sanitaire voorziening binnenshuis – is dat de mensheid al eeuwen *op elk niveau* probeert het probleem op te lossen, *behalve op het niveau waarop het probleem bestaat*.

En dat doet ze ook vandaag de dag nog.

We benaderen onze huidige problemen alsof het politieke problemen zijn. We praten erover, we houden er debatten over, we aanvaarden oplossingen erover.

Wanneer er niets verandert, zoeken we via economische wegen de problemen op te lossen. We gooien er geld tegenaan, of houden in geld zoals bij sancties.

Wanneer dat niet werkt zeggen we: "Aha! Dit is een militair probleem. We lossen het met geweld op." Dus schieten we en gooien we bommen. Dat werkt ook nooit wanneer er gekeken wordt naar een lange termijn oplossing. Maar denk je dat we er van leren?

Nee. We beginnen gewoon van voren af aan. We roepen op tot "vredesbesprekingen" en keren terug naar de onderhandelingstafel. Door te onderhandelen over herstelwerkzaamheden en financiële steun om de open wonden te helen en de teneergeslagen massa koest te houden. Wanneer dat alleen een stoplap blijkt te zijn, zijn we er weer. Kom maar weer op met de geweren. Sjouw de lijkzakken maar weer aan.

De reden waarom we als een muis in het wiel rondrennen is dat niemand durft te kijken naar de *oorzaak* van de maar voortdurende noodlottige omstandigheden die we ondergaan.

Of we weten het echt niet, of we zijn te bang om toe te geven, dat ons grootste probleem vandaag de dag niet een politiek probleem is, het is ook geen economisch probleem en het is geen militair probleem.

Het probleem waar de mensheid heden ten dage mee wordt geconfronteerd, is een spiritueel probleem. Het heeft te maken met de *geloofssystemen* van de mensheid.

Als dat eenmaal wordt begrepen wordt de oplossing duidelijk. Totdat het wordt begrepen ontsnapt de oplossing aan iedereen.

*

Ik zie dat de meeste mensen hun leven aan twee items ophangen: denken en doen. Ze denken over dingen en ze doen dingen; denken over dingen en doen dingen, denken over dingen en doen dingen. En wat ze doen *hangt af van wat ze denken*.

Dit mag overduidelijk lijken, toch is het belangrijk om het hier toch te zeggen, omdat bijna iedere non-profit organisatie op deze planeet en overheidsinstanties proberen onze wereld te verbeteren door te veranderen wat mensen doen in plaats van wat ze denken.

Wat mensen *geloven* creëert hun gedrag. We hebben het hier steeds weer gezegd en het kan niet genoeg gezegd worden. Het is op het niveau van de geloofssystemen, niet op het niveau van het gedrag waar de ervaring van de mensheid het grondigst zal wijzigen.

Decennia lang hebben we in psychologische kringen gesproken over *gedragsmodificatie*, waar we eigenlijk over zouden moeten praten is Geloofs Modificatie. Maar toch praten we nu over het allerheiligste deel van de menselijke fundamenten. Veel mensen zouden liever sterven voor hun geloof – of anderen vermoorden – dan het veranderen.

Het doet er niet toe of de geloofssystemen zelf functioneel zijn. Het doet er niet toe of ze mensen gelukkig maken en voor een beter leven zorgen. Sommige mensen zijn liever ongelukkig door te doen wat ze geloven dan gelukkig door iets anders te doen.

Dit is de kern van het probleem. Dit is waar de familie van de mensheid zich met al zijn aandacht op moet richten. Als we ons leven echt willen veranderen en met de prachtige woorden van Robert Kennedy, een nieuwe wereld zoeken, *is dit waar we al onze aandacht op moeten richten*.

Beschouw dit laatste fragment uit [The New Revelations](#):

Elk geloof wordt gesteund door geloofssystemen.

Je kunt geen veranderingen op lange termijn bewerkstelligen zonder je te richten op de onderliggende geloofssystemen.

Jullie wereld ziet zich nu op dit moment tegenover enorme problemen gesteld, en jullie moeten die problemen oplossen op het niveau van de geloofssystemen

Je kunt de problemen niet oplossen op gedragsniveau.

Zoek naar het veranderen van geloofssystemen, niet van de gedragingen.

Nadat je het geloofssysteem hebt veranderd, zal het gedrag vanzelf volgen.

Maar we zijn een buitengewoon op activiteiten gerichte maatschappij. Vooral de Westerse wereld heeft oplossingen altijd gezocht in actie veeleer dan in nadenken, filosoferen.

Je kunt wat voor actie dan ook ondernemen om iemands gedrag te veranderen of te stoppen, maar tenzij je de geloofssystemen die zulk gedrag produceren verandert, verander of stop je niets. Je kunt een geloofssysteem op twee manieren veranderen. Of door het uit te breiden, of door het compleet te veranderen. Maar je moet of het één of het ander doen, of het lukt je niet gedrag te veranderen. Je zult het slechts verstoren.

Met andere woorden, het gedrag keert terug.

Moet je dat nog vragen? Zie je niet hoe jullie geschiedenis zich herhaalt?

Ja, dat kan ik zien. En het is frustrerend.

Jullie soort doet steeds hetzelfde, elke keer weer, omdat jullie soort zijn basis geloofssystemen- over God en over het Leven- in duizenden jaren niet heeft veranderd.

Geloofssystemen worden op bijna iedere school onderwezen op jullie planeet, in bijna elke cultuur in de een of andere vorm. Vaak brengen jullie geloofssystemen als "feiten", maar het zijn wel degelijk geloofssystemen.

*Dit zou niet zo ernstig zijn en het zou niet tot zulke vreselijke resultaten leiden, wanneer wat jullie onderwijzen ook is wat zo is. Maar het is niet wat zo is. Jullie leren jullie kinderen wat niet zo is en jullie zeggen **tegen ze** "dit is wat zo is."*

Over het algemeen doen jullie dit niet met opzet. Jullie weten niet dat het onwaarheden zijn. Het zijn uiteindelijk de dingen die weer aan jullie werden geleerd. Dus je veronderstelt dat ze waar zijn. En op deze manier worden "de zonden van de vaders bezocht aan de zonen, zelfs tot in het zevende geslacht."

Op sommige scholen – vooral sommige religieuze scholen, waar de kinderen van jongs af aan worden aangemoedigd het leven te bezien door de bril van bepaalde religieuze doctrines en culturele vooroordelen – is het resultaat het inbakken van ongelooflijk negatieve gedragingen, die de buitengewoon foutieve geloofssystemen weerspiegelen.

Jullie leren aan je kinderen om in een intolerante God te geloven en daardoor zien jullie hun eigen intolerante gedrag door de vingers.

Jullie leren aan jullie kinderen te geloven in een kwade God en daardoor zien jullie hun eigen kwade gedragingen door de vingers.

Jullie leren jullie kinderen te geloven in een wraakzuchtige God en daardoor zien jullie het wraakzuchtige gedrag van jullie kinderen door de vingers.

Dan sturen jullie hen, deze kinderen, om te vechten met de demonen van jullie eigen schepping. Het is niet bij toeval dat het hoogste aantal "krijgers" in elke radicale beweging bestaat uit jongeren.

Wanneer jullie de jongsten van jullie meteen ten strijde laten trekken na een school of militaire academie gebaseerd op een godsdienstige stroming, en jullie verzekeren hen dat ze "voor een hogere zaak" of "groter doel" vechten of "dat ze God aan hun kant hebben" wat moeten zij er dan van denken?

Moeten ze de ouderen tegenspreken, hun leraren, hun geestelijken, hun imams?

*Maar, als jullie niet oppassen, **zullen jullie eigen kinderen jullie vernietigen.***

*

En dus is de centrale uitdaging van deze tijd duidelijk: de mensheid uitnodigen, aanmoedigen, opwekken de mogelijkheid te overwegen – *alleen te overwegen* – of er misschien iets is dat we niet helemaal begrijpen over God en over het Leven, en dat als we het wel zouden begrijpen, alles zou veranderen.

Wat onze wereld nu nodig heeft is een beweging voor burgerrechten van de ziel, daarmee de mensheid eindelijk te bevrijden van de onderdrukking door het geloof in een gewelddadige, kwaadaardige, wraakzuchtige God.

Ik nodig jullie allemaal uit om je aan te sluiten bij die poging met degenen uit de hele wereld, die het eens zijn met dit standpunt en een Humanity's Team (www.HumanitysTeam.org) te creëren en door die wereldwijde organisatie de Evolution Revolution aansteken.

Ik nodig jullie allemaal uit om mee te doen met die poging, want het verheffen van de mensheid door de evolutie van de mensheid is niet iets dat zonder jou kan gebeuren. Het nodigt je uit, moedigt je aan – nee, smeekt je – om rechtstreeks betrokken te zijn.

Het treurige is dat we denken dat we er helemaal niets aan kunnen veranderen. Het vreugdevolle is dat we dat wel kunnen. Er is alleen een verandering in bewustzijn nodig – en dat is makkelijker teweeg te brengen dan de meeste mensen denken.

Elke verandering in bewustzijn is teweeg gebracht door mensen die hun bewustzijn al hebben veranderd en die dan actief, enthousiast en uitvoerig met anderen praten over hun ideeën. Ze beschrijven welke mogelijkheden een Nieuw Cultureel Verhaal de mensheid biedt.

In *De Storm voor de Stilte* deelde ik een sprankelende, briljante waarneming, gedeeld door Margaret J. Wheatly, auteur van *Turning to One Another: Simple Conversations to restore hope to the future*. (2002) Mrs Wheatley is niet de eerste de beste. Ze is een wereldwijd bekende consultant voor gedrag in organisaties, haalde haar doctoraal aan de Harvard Universiteit, heeft een MA in systeem denken behaald aan de Universiteit van New York en heeft op elk bewoond continent gewerkt en in vrijwel elk soort organisatie. Dit is wat ze zegt:

“Er is geen machtiger manier om betekenisvolle sociale verandering op gang te brengen dan het beginnen van een gesprek.”

En zo zie je dat je iets kunt doen. En je hoeft je leven niet ondersteboven te gooien, of je voor honderd uur per maand, die je niet hebt, in te schrijven en je daaraan te wijden om dat te doen. Je hoeft alleen maar bereid te zijn over die dingen te praten. Om hardop te zeggen wat in je hart leeft.

Dit kun je doen door het onderwerp ter sprake te brengen wanneer en waar gemotiveerde mensen samenkomen. Je kunt zelfs zelf de oorzaak van het samenkomen zijn door een discussiegroep te starten in je eigen huis. Als je heel dapper wilt zijn, nodig dan de plaatselijke geestelijke van een kerk in de buurt uit om daar de discussiegroep te beginnen.

Als je hiermee naar je smaak al te “zichtbaar” wordt, kun je wat we noemen “een stille activist” worden. Bied dit boek aan aan je familie, vrienden vanuit “voor wat het waard is uitgangspunt.” En vraag ze wat ze ervan denken. Laat expres overal exemplaren van het boek (*Gods Message to the World*) achter. Op een bankje in een park, in de trein, metro, tram. Leg het bij het leesmateriaal op de tafel van de kapper. Laat het achter in het café. Verlies het in een vliegtuig. Laat het boek zijn weg vinden op de leestafel van wat je maar kunt bedenken voor organisatie. Creëer een manier om een ondergronds distributienetwerk te organiseren.

Als je denkt dat het openlijk praten over al deze zaken niet op zijn plaats is in deze haastige, sorry-geen-tijd-om-te-praten wereld, overweeg dan dat Ms Wheatley in 2002 in een artikel in *Utne Reader* haar waarneming beschreef dat “... een echt gesprek...is een tijdloze en betrouwbare manier voor mensen om met elkaar te denken. Voordat er klaslokalen bestonden, vergaderingen of groepsbemiddelaars, zaten mensen met elkaar te praten.

“We kunnen moed putten uit het feit dat het een proces is waarvan we allemaal weten hoe we dat moeten doen. We kunnen ook moed putten uit het feit dat veel mensen ernaar verlangen weer met elkaar te praten... we zijn een oeroude praktijk

aan het wakker schudden, een manier om bij elkaar te zijn die voor alle mensen heel vertrouwd voelt.

Dat gezegd hebbende bood Mrs Wheatley nog een laatste machtige opmerking.

"Verandering komt niet van degene die een plan aankondigt. Verandering begint diep binnen in het systeem, wanneer een paar mensen merken dat er iets is wat ze niet langer willen tolereren, of wanneer ze reageren op de droom van iemand over wat er mogelijk is."

Dat is precies, letterlijk, waar de Evolution Revolution over gaat. Het is een oproep aan mensen overal, bijeen te komen in kleine groepjes spirituele activisten over de hele wereld, een wereldwijd gesprek te doen ontbranden dat *de zaden voor gezond verstand zal uitzaaien* om eindelijk *de beschaving van onze Beschaving* te produceren.

Ik nodig je uit om een poging te wagen, want het werk van de evolutie van ons geliefde soort kan alleen voortgang boeken wanneer je dit werk echt als je eigen werk ziet.

Tot zover de 5 proefhoofdstukken uit het laatste nog niet vertaalde boek van Neale Donald Walsch: *God's Messagew to the World: You have me all wrong.* (Verginia,2014)

Aan u aangeboden door: <http://www.gesprekkenmetgod.nl/>Ambassadeur Gesprekken met God Stichting: Sander Viergever. Vertaling: Marian van Leeuwen.

